

O „Preinačenju govora o ekonomiji“:

KOJI JE ONDA BIO STVARNI PROGRAM RADA?

Lyndon H. LaRouche, mlađi.

15. prosinca 2013.

Za: Greenberga, Carville-a i Seifertovu

U lipnju 2012. vi ste kao autori objavili pisanu izjavu koju ste nazvali „Preinačenje govora o ekonomiji.“¹ Tad ste sugerirali da su „birači veoma sofisticirani.“ Očigledno je, sada znate da birači, kao takovi, nisu ni na koji način bili „sofisticirani“. Predlažem da bismo mogli naći zajednički dogovor o pravovremenoj preinaci tog nominalnog programa rada sada.

Dva su istaknuta člana Obavještajnih službi iz 2. svjetskog rata jednom hodali predvorjem Bijele Kuće, jedan obavještajni dužnosnik na visokom položaju, išao je na sastanak s Predsjednikom Franklinom Rooseveltom u Predsjedničkom privatnom uredu. Drugi istaknuti član Ureda strateških službi (OSS-a), čekao je pred uredom. Kad je upravitelj OSS-a izašao iz ureda, tiho je promrmljao svom pratiocu: „Gotovo je“, i trenutak kasnije „Sve je propalo“. Nekoliko desetljeća kasnije, imao sam sličnu vrstu uloge s našim obavještajnim službama, 1982.-3., kad sam doživio sličan poraz, ne kao dio obavještajnih službi OSS-a, već u svojoj značajnoj ulozi pokretača projekta SDI-a [sustav Strateške obrambene inicijative].

U oba ova slučaja, jedan, izlazak iz osobnog ureda Predsjednika Franklina Roosevelta, i [drugi] moj vlastiti slučaj napuštanja zadatka SDI-a kasnije, ostavlja mnogo više materijala za razumijevanje od puke slučajnosti tih okolnosti. Sumnjam, stojeći na ovom mjestu baš danas, da bi trio Stan Greenberg, James Carville i Erica Seifert, doista pažljivo ispitali ta dva prethodna slučaja, jedan s trenutka predstojeće smrti Predsjednika Franklina Roosevelta, i drugi moja vlastita nastojanja u korist SDI. Navedeni trio ne bi mogao u potpunosti razumijeti tu spregu, no ja je razumijem. Korijen njihove vlastite pogreške, iako ne dio njihove namjere, ukazuje na nedostatak pronicljivosti u prilike svojih vlastitih okolnosti, koje su prepoznali prilikom 11. lipnja 2012.

Njihova je pogreška bila, ako bismo je htjeli definirati, prema mom shvaćanju istine pred nama, jer su propustili razmotriti najbitnije odlike poraza zadaće/poslanja naših Sjedinjenih Država, u zlosudno vrijeme kad se ništarija od Predsjednika, Harry Truman [po nalogu!] pripremio čekati čas kad će njegova izabrana vlada preuzeti dužnost, kako bi onda u velikoj mjeri uništila veliko poslanje Predsjednika Franklina D. Roosevelta, a to isto bit će na sličan način uništeno veliko poslanje umorstvom Predsjednika Johna F. Kennedyja.

Ako usred tijeka događaja velikih posljedica kao što su ova dva navedena trenutka, čovjek izigrava odobravajuću

¹ 1. <http://www.democracycorps.com/Economy-Project/shifting-theeconomic-narrative/>

ludu skrivajući neugodne pojave stvarnosti pred samim sobom, on tada time nastoji prijanjati uz utješne fikcije kojima želi očuvati nadu da bi sve moglo ispasti povoljno, unatoč prave stvarnosti sadašnjih prilika, i što je još značajnije, njihovih pravih posljedica. Ja sâm izbjegavam se upustiti u fantazije koje bi bile po mojoj želji: podsjetim se junaka, Alexandera Hamiltona, koji je stvarno postigao uspješan cilj pokretanjem naše republike, a nije bilo dosta što je bio ubijen od britanskog špijuna Aarona Burr-a, već su i vodeće ličnosti, čak i neki koji su kasnije postali Predsjednici, prešutno povlađivali postupak Britanskog carstva u umorstvu Hamiltona, a čak i neki Predsjednici naše Republike, tada i kasnije, sramotno su povlađivali suučesnicima iz relativno viših položaja republičkog vodstva, kao da pokušavaju zaštititi basne koje su se gajile u svrhu podupiranja fantazija po želji onih koji su besramno odobravali kriminalitet Burr-a.

.....

Stvarni život, predmet je stvarne povijesti, a ne priželjkivanih pokušaja, koje bismo mogli ocijeniti da služe priželjkivanim iskušenjima patetički djetinjastih fantazija. Činjenica je da sve više vodećih građana spada u red onih koje često smatrah i smatram ludama obuzetih snovima punim želja, ili lažljivcima koji samo hine da vjeruju slatkorječivim namjerama ubilačkih lopova i sličnih likova, i samo se pretvaraju da vjeruju kako su njihovi samouvjereni glupi sudrugovi svjetli primjer dobrih namjera i zdravih prosudbi. Takve proizvode trebalo bi vjerojatnije shvatiti kao uglađene prijevare. Kako može ijedna osoba zdrave pameti stvarno povjerovati da je

ikad bilo ikakve istine ili drugih izraza čestitog razloga u onom što je Wall Street uvijek predstavljala u sprezi s našom republikom: krađu, izdaju, a isto tako i atentate.

Sasvim je dovoljno pogledati u račune takozvane primjene „kvantitativnog olakšanja“, i razotkriti sve do zadnjeg od tih bijednih likova kao krajnje prevarante, u najboljem smislu, a vjerojatnije kao sadašnje de facto ubojice.

Ljudi Wall Street-a su nas orobili, a sad im je namjera i pobiti naše ljude, sve zbog krvožedne Kraljice i njene javno priznate namjere smanjiti ljudsko stanovništvo—ubrzano—sa 7 milijardi ljudi na jednu ili manje. To je politika koju primjenjuje Wall Street; i svatko tko nije malo dijete, to zna, ako je ili kompetentno upućen, kao i kompetentno školovan i isto tako djelotvorno pošten u svojim mišljenjima o samom sebi.

Čestitost nije nikad bila samo količina

Da se zna što je istina, istina nikad nije bila samo puka količina; uvijek je i samo bila živuća vrsta postojanja. Došlo je vrijeme, unutar ovog specifičnog izvješća, odlučno zahtijevati poštivanje te specifične odlike različitosti ljudskog roda od javnih pristalica Wall Street-a i sličnih izopačenih spodoba. Mjerilo istine nalazi se u odlici de facto biološke evolucije na više razine, koju se pravilno treba zvati napretkom čovjeka pojedinca. Monetarni dobitci, kao takovi, nemaju u tom pogledu nikakve moralne vrijednosti. Prigodno mjerilo toga nalazi se u veličini zvanoj relativna stopa povećanja gustoće protoka energije. Izrazi koje treba uporabiti, sadrže povećanje temperature uslijed termonuklearne fuzije i relativne

reakcije materije-antimaterije: podrazumijevaju se, time, koncepcije vrste koje povezujemo s osobama kao Nikola Kuzanski, Johannes Kepler, i tako dalje, sve do i poslije Bernharda Riemanna, Maxa Plancka i Alberta Einsteina, no ni u kojem slučaju sa šarlatanima kao Isaac Newton i Bertrand Russell, a čovjekov napredak niti se može mjeriti izrazima u sprezi s novcem kao takvim; može se (kompetentno) mjeriti samo izraženim povećanjem gustoće protoka energije aktualnog uvećanja pomoću neto rada te povećane gustoće protoka energije, po glavi [per capita] ukupnog stanovništva i fizički učinkovitog poboljšanja njegovog neto napretka u radu po glavi ukupnog stanovništva.

Naprimjer: ne samo da je neto prihod Wall Street-a bezvrijedan, već je bio, ustvari, monstruozno kontraproduktivan, u SADu nakon smrti Predsjednika Johna F. Kennedyja, sve do današnjeg dana, uz ubrzani gubitak neto prinosa stvarnog rada po glavi. Što više, svako društvo koje je doseglo fiksnu normu produktivnosti, nužno je društvo u propadanju (tj. u progresivnom zaostajanju, moralno i inače), po svom učinku.

Sličan pristup mora se primijeniti na opći obrazac svih rodova živih vrsta. Glede toga zanimljiva činjenica je pojam razlike između evolucije na više razine koju ljudski rod zahtjeva, u vidu sustavnog razlikovanja od biološke evolucije neljudskih procesa. To jest, čovječja stopa napretka se mjeri na intelektualnoj osnovi radije nego naprosto biološkoj. Stoga, opće usmjerenje čovječje biologije leži u činjenici da se vidljivi napredak životinjskog roda, ne podudara s odlikama aktualno nužnog napretka čovječjeg roda: metoda aktualnog

čovječjeg napretka specifično je noetska u nelinearnim redovima veličine gustoće protoka energije nužne održanju kulture ljudskog roda.

Naprimjer, razmotrimo sljedeće.

I. ZVJERSKA ODVRATNOST WALL STREET-a

Životinjsko svojstvo Wall Street-a poslije, najočitije, atentata Johna F. Kennedyja i njegovog brata, bilo je izvor obrasca ustrajnih, no neravnomjernih stopa propadanja fizičke ekonomije i potrošačke ekonomije Sjedinjenih Država (i europskih država isto tako), od tog vremena sve do sadašnjih veoma ubrzanih stopa stvarnog masovno ubilačkog smjera u SADu i zapadnoj i središnjoj Europi općenito, sve do ovog trena.

Javnu opredijeljenost toj politici genocida usmjerenog protiv anglo-američkog stanovništva, među inim, treba raspoznati kao odraz dugotrajnog pada i uspona primjene oligarhijskih masovnih ubijanja ljudskog pučanstva, usmjerenje, ustanovljeno i razgolićeno kao politika i Sjedinjenih Država i većine Europe, između ostalih područja, nakon smrti američkog Predsjednika Franklina D. Roosevelta, no izrazitije, namjernom smrću to dvoje braće, smrću čiji plan se podudarao s takozvanom politikom „zelenih“ koju su pustili s lanca ubrzanim podstrekom malo nakon toga.

Tu genocidnu politiku takvih kao što ju je drsko potvrdila Britanska imperijalna monarhija glede „zelenih“ mjera divljačkih smanjenja pučanstva, sada u toku, trebamo raspoznati kao veoma dugotrajnu politiku genocida, koja je u svijest ljudi ušla nakon svanuća činjenice genocida nad Trojom. Do sada u zapisanoj

povijesti, civilizacija je općenito, uz kojekakve iznimke ovdje i ondje, bila pod prevlašću genocidno naklonjenih režima od maglovitih najdrevnijih nama znanih kultura, do najnovijih vremena. Njeno Visočanstvo Kraljica Elizabeta II i njeno pokretanje svojih genocidnih programa, gotovo ni po čemu nije različito od postupaka vladajućih dinastija doklegod doseže naše znanje tih društava.

Bitna razlika između te prošlosti i sada je ta što je mašinerija genocida dosegla razinu sposobnosti koja ukazuje na relativno ranu opasnost aktualnog istrebljenja ljudskog roda u cjelosti. Ta Kraljica bila je vrlo određena u iznošenju politike ubrzanog smanjenja sadašnjeg ljudskog pučanstva s nedavnih sedam milijardi na ne više od jedne milijarde.

Suodnos s tom strašnom grozotom vidi se u značajnoj mjeri u anglo-holandskom financijskom sustavom SADA i anglo-

holandskih elemenata uključenih u organiziranje i nasilno sprovođenje političkih mjera genocida od kojih bi i sam Hitler pocrvenio.

Najzastrašujući vid same ove strave je monstruozno odvratna spremnost vodećih nacija obiju Amerika i zapadne Europe promicati takve postupke. Čini se da bi postojeći pravac razvoja trebao biti u činjenici da bi samo hitna likvidacija institucija kao što je Wall Street, mogla zaustaviti neposrednu prijetnju masovnog istrebljenja ogromne većine ljudskog pučanstva transatlantske zajednice, i tko zna koje još iza toga. Najveća strava je voljnost najutjecajnijih ekonomskih i političkih institucija ne samo odobravati već i promicati ovakav genocid, koji je sad u toku, kao što to sada prešutno čini veliki segment naših vlastitih institucija političkih stranaka.